

Hambo på logen

Karl Salomonsson, text Anna Fina Wahlin (Halland)

The musical score is written in G major and 3/4 time. It consists of two systems of staves. The first system has two staves, and the second system has three staves. The melody is in the upper voice, and the accompaniment is in the lower voice. The lyrics are in Swedish and are placed below the melody. The score includes a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 3/4. The music is a simple, rhythmic folk tune. The lyrics are: "Stem fi - o - len du spel-man glad och sätt far - ten på strå - ken. Här är vän - nen och här är jag Vi ska dan - sa som hog - en. Det sprit - tar gläd - je från topp till tå och det vär-mer i blo - gen. Men ing - en-ting går väl upp än - då e - - mot en ham - bo på - å lo - gen".

G D

G

C D G D G

G D

G

G

D G

D G

C G D G

Stem fi - o - len du spel-man glad och sätt far - ten på strå - ken

Här är vän - nen och här är jag Vi ska dan - sa som hog - en. Det

sprit - tar gläd - je från topp till tå och det vär-mer i blo - gen. Men

ing - en-ting går väl upp än - då e - - mot en ham - bo på - å lo - gen

Karl Salomonssons vän och gamla barndomskamrat Anna-Fina Wahlin skrev text till denna melodi är Karl, byggd på beskrivningen av hur det gick till när Karl träffade sin hustru.

Text av Anna-Fina Wahlin, förmedlad av Leopold Wallin i oktober 2011

Så minns jag stättan vid skogens bryn, där som jag först dej mötte,
och gammellogen nere i byn, den som vi i dansen nötte,
sen ifrån dansen vi smögo oss ut, mångubben åt oss myste,
ja där som vi stod vid ladgårdens knut, och där som jag först dej kysste

|: Du var så ung, du var så rar, och inte i hela trakten,
fanns det någon som dansa som du, och säker att hålla takten,
och flink det var du med räfsa på äng, och din pall och din stäva,
och du var ju piga och jag var dräng, och jämt fick vi gno och sträva :|

Jag det var ju då när jag dej fann, och vi börja sammanvandra,
och nu är ja ej så särdeles grann, och du är ju mest lik andra,
livet är ju ingen dans på rosor minsann, men om man blott är trägen,
och drar man jämnt så gott som man kan, ja då brukar det gå vägen

|: Så stäm fiolen du spelman gla, och sätt fart uppå stråken,
för här är vännen och här är jag, och vi ska dansa som håken,
nu spritter glädjen från topp till tå, och det värmer i bloden,
för ingenting går väl upp ändå, mot en hambo på logen :|